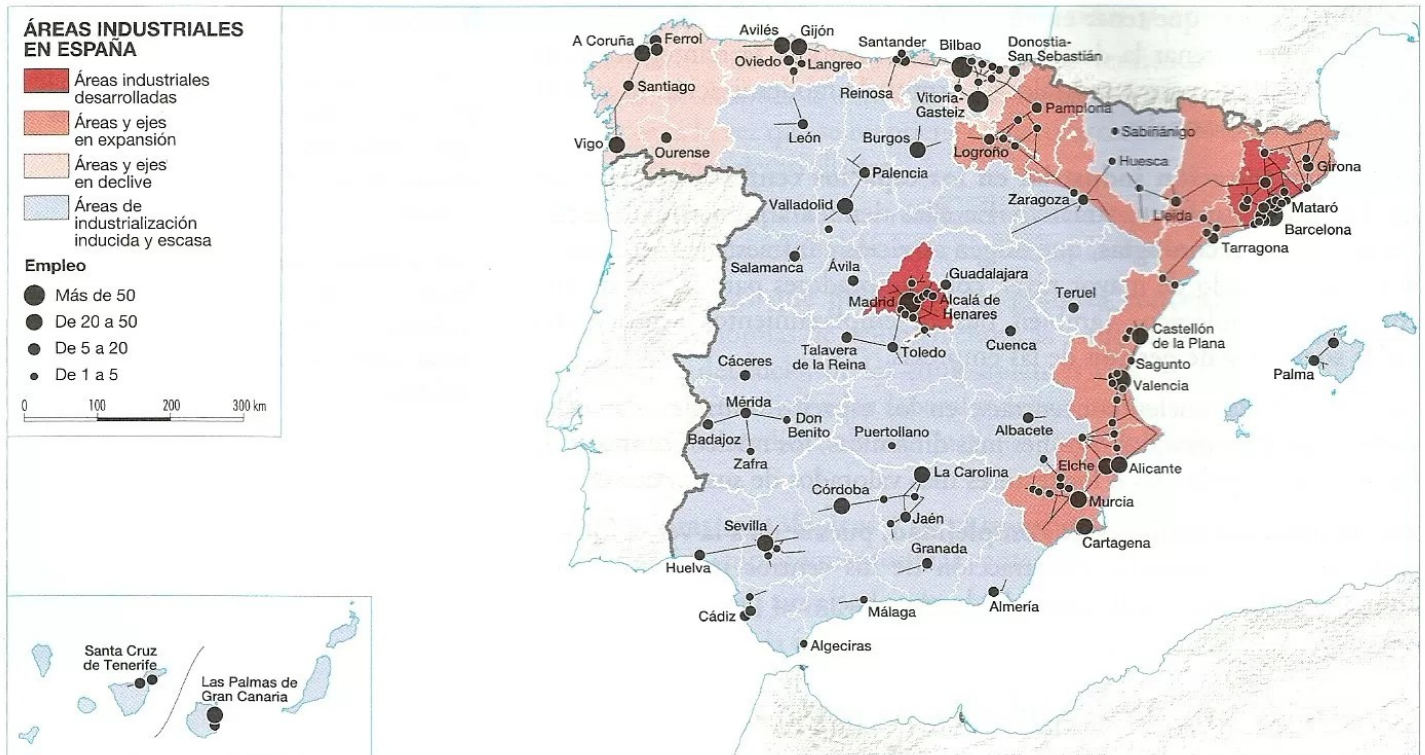

Mapa de áreas e eixos industriais

Preséntasenos para comentar un mapa co título de áreas Industriais de España. Nel sitúanse tanto as áreas industriais como os datos de emprego. Realizaremos o comentario a través de tres puntos: elementos formais, análises dos datos e disertación sobre o tema (a modo de conclusión).

1.- Elementos formais Os datos se insertan nun mapa provincial español. A lenda móstranos tres datos: as áreas industriais (diversas cores), os datos de emprego (diversos círculos) e unha escala gráfica do mapa (1/300).

2.- Análise dos datos (centrarémonos nas áreas industriais). Como indicamos anteriormente están expostos segundo diferentes cores.

- En vermello “intenso” sinálanse as áreas industriais desenvolvidas e corresponden exclusivamente a Madrid e Barcelona.

- En vermello “menos intenso” están coloreadas as áreas e eixos en expansión e correspóndese con dous “eixos”: o mediterráneo (Xirona-Murcia) e o do Ebro (Navarra-Rioxa e ribeiras do Ebro)

- En ocre sinálanse as áreas e eixos en declive. Corresponde á franxa cantábrica (Galicia, Asturias, Cantabria e País Vasco).

- En azul están coloreadas as zonas cunha industrialización inducida e escasa. Corresponde a toda a España interior (salvo Madrid), Andalucía e Extremadura. Ademais, Baleares e Canarias.

3.- Comentario e conclusión A teor do mostrado no mapa, podemos diferenciar en España tres grandes zonas industriais, cos seus

correspondentes eixos:

- Áreas industriais e eixos de desenvolvemento: corresponde ás zonas centrais de Cataluña e a comunidade de Madrid que, unha vez superada a crise dos 70 e terminada a reconversión, reafirman a súa hexemonía industrial. En Cataluña a produción industrial está moi centralizada en Barcelona, a súa industria é moi variada: vai desde Pemes de sectores tradicionais a grandes multinacionais de alimentación, química, automoción e electrónica. A partir das grandes concentracións dos vales do Llobregat e do Besós, a industria difúndese cara ao resto de Cataluña, seguindo os eixos de comunicación da costa e do interior. Na Comunidade de Madrid a aglomeración urbano-industrial expándese polas principais estradas que saen da capital, formando corredores industriais cara ao sur. As relacións de intercambio co resto do territorio son moi intensas, debido á función da cidade de Madrid como subcentro europeo que se especializa en sectores industriais estratéxicos e de alta tecnoloxía e sobre todo, como centro nacional de decisión e de servizos.

- Os eixos de expansión máis importantes son os da fachada mediterránea e o Val do Ebro. O primeiro está representado pola Comunidade Valenciana, a Rexión de Murcia e as Illas Baleares. Caracterízase pola variedade produtiva: industria tradicional (calzado en Elche e Manacor; papel en Alcoy), industria básica reconvertida (siderurxia de Sagunto), automóbiles (Almusafes), alta tecnoloxía (Paterna), e industria conserveira (Murcia). O val do Ebro é un corredor industrial favorecido pola súa situación entre o País Vasco e Cataluña, e pola existencia dunha boa rede viaria. Destacan o noroeste de Navarra (pola difusión da industria do P. Vasco), A Rioxa e a Ribeira Navarra que transforman as súas producións agrarias e desenvolven manufacturas metalúrxicas. En Aragón a industria localízase fundamentalmente en Zaragoza.

- Existen tamén o que se denomina “áreas de industrialización tardía” en:

* Castela e León: eixo Valladolid-Palencia-Burgos-Miranda de Ebro, pola súa situación estratéxica entre Madrid e o P. Vasco e as boas comunicacións.

* Castela-A Mancha: Puertollano, pola refinería de petróleo e o complexo petroquímico; e Toledo e Guadalaxara, polas boas comunicacións con Madrid e os chans baratos.

* Andalucía: xurdiron polígonos especializados debido á planificación, exemplo diso son a localización da química en Huelva e Xibraltar, os estaleiros en Cádiz, os parques tecnolóxicos en Sevilla e Málaga.

* Canarias e Extremadura son as rexións menos industrializadas, en ningunha delas alcanza a produción industrial o 20% do PIB.

- As áreas en declive son Asturias, Cantabria, P. Vasco e Galicia, todas elas perderon potencial industrial. As causas foron a súa excesiva especialización e a dependencia da siderurxia, os estaleiros e a

metalurgia de base.